

תת"ע (באר-שבע) 9946-07-22 - מדינת ישראל נ' כמאל כנאענה

תת"ע (באר-שבע) 9946-07-22 - מדינת ישראל נ' כמאל כנאענהשלוש באר-שבע

תת"ע (באר-שבע) 9946-07-22

מדינת ישראל

נגד

כמאל כנאענה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[17.09.2024]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין

הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

1. על פי האמור בדוח, לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה ברכב, כשתוקף רשיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, עבירה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. העבירה הנה מיום 09.05.2022.
 2. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 07.09.2022. המבקש קיבל את הדוח בידו מהשוטר.
 3. לטענת ב"כ המבקש, האחרון כופר בביצוע העבירה ונודע לו על קיום הדיון במקרה, שעה שפנה למשרד הרישוי. עוד טוען ב"כ המבקש כי המבקש לא התייצב לדיון בתום לב ואין מדובר בזלזול בבית המשפט או בהתחמקות. לדבריו, אילו ידע אודות מועד הדיון היה מגיע אליו ללא היסוס, כפי המפורט בגוף הבקשה.
 4. לטענת ב"כ המבקש יגרם למבקש עיוות דין היה ולא ינתן לו יומו, ופרנסתו עשויה להפגע.
- המבקש אף צירף תצהיר התומך בדברים האמורים.
4. המאשימה התנגדה לבקשה. לדבריה הדוח נמסר למבקש, והוא אף חתם על אישור המסירה, כך שאין בטיעונו המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, הפנתה גם לשיהוי בבקשה.

דין

5. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.
השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.
טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:
"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."
6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.
ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):
"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החרגי ולא הכללי, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"
ובהמשך:
"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".
7. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).
8. בחנתי את טענותיו של המבקש:
9. המבקש לא סיפק כל הסבר לשיהוי הממושך בהגשת בקשה זו. הבקשה הוגשה כשנתיים לאחר מתן גזר הדין. כמו כן לא ברורה הטענה לפיה לא ידע על הדיון שעה שקיבל את הדוח מידי השוטר ובו מצויין בפירוט תאריך הדיון.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל: "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביטול טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."
11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).
- המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.
12. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילה בפועל למשך 24 חודשים; פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים; וכן לקנס על סך 1500 ₪ עונש הולם את העבירה בשים לב לפקיעת הרישיון הארוכה (כעשרים שנים).
13. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה. ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):
- " לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".
14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, ומשלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, וכן משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, הרי שלא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.
15. לפיכך, הבקשה נדחית.
16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.